

Med afseende å hvad Kammarkollegiet anført samt i öfrigt uti ärendet förekommit, tillstyrkte Statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgifva, att boställshemmanet Vistinge N:o 2 med lägenheten Rudsjöäng, liggande utom ifrågavarande länsmansdistrikt, finge utbytas mot det inom samma distrikt befintliga, till bostad för länsmannen lämpligt belägna hemmanet $\frac{1}{4}$ mantal Ölmetorp på de af Kammarkollegiet föreslagna vilkor.

Till hvad Statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall och befallde, att proposition skulle till Riksdagen aflåtas af det innehåll, som bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

A. Wennberg.

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 1 Febr. 1879, kl. 3 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, i fråga om förändringar dels i vigtsatserna för postförsändelser i följd af metersystemets antagande och dels i befordringsafgifterna för tidningar m. m.; Gifven Stockholms slott den 17 Januari 1879.

På framställning af Generalpoststyrelsen och under åberopande af hvad till protokollet öfver finansärenden för den 22 November sistlidna år blifvit i ämnet anfördt, vill Kongl. Maj:t härmed i nåder föreslå Riksdagen, att Riksdagen måtte för sin del medgifva:

att vigtsatsen för ett bref med enkelt porto må från nuvarande 4 ort nedsättas till 15 gram;

att vigtsatsen för ett bref med dubbelt porto, nu 4—25 ort, förändras till 15—125 gram;

att vigtsatsen för ett bref med tredubbelt porto, nu 25—50 ort, förändras till 125—250 gram;

att vigtsatsen för ett lokalbref, nu 12 ort, bestämmes till 50 gram;

att vigtsatsen för ett lösbref, nu 25 ort, bestämmes till 100 gram;

att af de vigtsatser, som för närvarande gälla för så kallade småpaket, den å 1 skålpund utbytes mot en å 500 gram och den å 2 skålpund ersättes med en vigtsats af 1,000 gram;

att enkla vigtsatsen för försändelse under band, som utgöres ensamt af tidning, tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar o. s. v., hvarå ej prenumeration vid postanstalt egt rum, nu 10 ort, utbytes mot en vigtsats af 50 gram, och i sammanhang härmed befodringsafgiften fastställes till 2 öre för hvar vikt af 50 gram eller del deraf med minimiafgift af 4 öre för hvar särskild försändelse;

att den i § 1 mom. 1 af Kongl. kungörelsen den 18 Oktober 1872 stadgade befodringsafgift för tidning, hvarå prenumeration vid postanstalt egt rum, må förhöjas så, att den i allmänhet kommer att motsvara för tidning, som utgifves mer än en gång i veckan, en fjerdedel af prenumerationspriset och för tidning, som utkommer endast en gång i veckan eller mindre ofta, en åttendedel af samma pris; med iakttagande likväl, dels att afgiften icke för år och i förhållande dertill för kortare prenumerationstider må öfverstiga fem kronor, om tidningen utkommer oftare än två gånger i veckan; en krona 50 öre för tidning, som utkommer två gånger i veckan; 75 öre om tidningen utkommer en gång i veckan; eller 60 öre, om densamma utkommer mindre ofta än en gång i veckan; allt med bibehållande af nuvarande bestämmelser om yttnehållet, endast med den förändring, att nu stadgade mått förvandlas till närmast motsvarande mått enligt metersystemet, eller 1,000 kvadratdecimaltum till 90 kvadratdecimeter och 2,500 kvadrattum till 220 kvadratdecimeter; dels ock att beloppet af ifrågavarande afgift alltid skall utgöra minst 20 öre för hvarje särskildt tidningsexemplar;

att den i § 1 mom. 4 af nämnda Kongl. kungörelse Generalpoststyrelsen medgifna rätt att i visst fall förordna om befodringsafgiftens förhöjande må afse tidning, för hvilken i utfärdad taxa be-

rörda afgift är upptagen till mindre än en fjerdedel af prenumerationspriset;

att dessa stadganden för tidningar förklaras gälla äfven i afseende å tidskrifter och andra i § 2 af samma Kongl. kungörelse afsedda trycksaker, med iakttagande likväl att svensk författningssamling, Riksdagens protokoll med dertill hörande bihang samt länsstyrelsernas tryckta kungörelser alltid hänföras till den klass af försändelser, för hvilken befodringsafgiften är bestämd till en åttendedel af prenumerationspriset, men ej må för år öfverstiga 75 öre; samt

att nu föreslagna bestämmelser må träda i kraft vid 1880 års början.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande Utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Hans Forssell.

*Utdrag af protokollet öfver Finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 22 November
1878.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern Friherre DE GEER,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena BJÖRNSTJERNA, samt
Statsråden: Herr LAGERSTRÅLE,
 THYSELIUS,
 LOVÉN,
 Friherre VON OTTER.
 FORSSELL,
 ROSENSVÅRD,
 VON STEYERN.

Chefen för Finans-departementet, Statsrådet Forssell föredrog i
underdånighet följande mål, nemligen:

5:o.

Departementschefen anförde härefter:

»Med anledning deraf att det metriska systemet för mått och vikt
skall från början af år 1881 eller tidigare, om så lämpligen kan ske,
uteslutande användas vid, bland andra allmänna inrättningar, äfven
postverket, har Generalpoststyrelsen, i särskilda underdåniga skrivelser
den 29 September och den 24 December 1877 samt den 7 Oktober
1878, gjort framställningar rörande den jemkning eller afrundning i nu
gällande vigtsatser för postförsändelser, som af det nya systemets in-

förande blefve af nöden, hvarjemte Generalpoststyrelsen väckt förslag rörande förändring i portot för en del postförsändelser.

Hvad först angår *vigtsatserna för bref och småpaket*, har Generalpoststyrelsen hemställt:

att vigtsatsen för ett bref med enkelt porto (nu enligt Kongl. kungörelsen den 12 November 1872 4 ort = 17,00304 gram) må nedsättas till 15 gram, utgörande enkla brefvigten för en försändelse till utlandet;

att vigtsatsen för ett bref med dubbelt porto (nu enligt nyssnämnda Kongl. kungörelse 4—25 ort; 25 ort = 106,269 gram) må förändras till 15—125 gram, motsvarande de vigtsatser, som för dylika bref äro fastställda för korrespondens med Norge och Danmark;

att vigtsatsen för ett bref med tredubbelt porto (nu enligt samma Kongl. kungörelse 25—50 ort; 50 ort = 212,538 gram) må förändras till 125—250 gram, likaledes motsvarande de enahanda vigtsatser, som äro fastställda för korrespondens med Norge och Danmark;

att vigtsatsen för ett lokalbref (nu enligt Kongl. kungörelsen den 12 Juli 1860 12 ort = 51,00912 gram) bestämmes till 50 gram;

att vigtsatsen för ett lösbref (nu enligt sistnämnda Kongl. kungörelse 25 ort = 106,269 gram) bestämmes till 100 gram; samt

att af de vigtsatser, som för närvarande jemlikt Kongl. kungörelsen den 12 November 1872 gälla för så kallade småpaket, den å ett skålpund (=425,076 gram) utbytes mot en å 500 gram och den å två skålpund ersättes med en vigtsats af 1,000 gram.

Beträffande derefter *försändelser under band*, som utgöres ensamt af tidning eller tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar och så vidare, derå ej prenumeration vid postanstalt egt rum, föreslog Generalpoststyrelsen uti sitt först afgifna underdåniga utlåtande, att den nuvarande, genom Kongl. kungörelsen den 3 Oktober 1876 bestämda enkla vigtsatsen härå, 10 ort motsvarande 42,5076 gram, måtte nedsättas till 40 gram.

Med afseende derå att enkla vigtsatsen för internationella bandförsändelser enligt den i Bern den 9 Oktober 1874 afslutade allmänna posttraktaten utgjorde 50 gram, ansåg emellertid Kongl. Maj:t det vara önskvärdt, att, derest sådant utan väsentlig olägenhet låte sig göra, vigtsatsen såväl för försändelse under band af tidning och tidskrift m. m. som för andra bandförsändelser sattes till samma belopp, som för den internationella trafiken vore bestämdt, och förstärkte derför Generalpoststyrelsen att uppgöra förslag till den förändring af portosatserna för bandförsändelser, som kunde anses nödig för att utan förlust för postverket bringa vigtsatsen i gram för dessa försändelser i

öfverensstämmelse med motsvarande vigtsats i det internationella portosystemet, samt dervid tillika tillse, huruvida, i hvad mån och under hvilka vilkor någon tillökning i postverkets inkomster kunde vinnas genom en lämplig förhöjning af portot för bandförsändelser särskildt för de posttrafiken företrädesvis betungande tidningarne.

I underdånigt utlåtande den 24 December 1877 anförde nu Generalpoststyrelsen, bland annat, att af de två särskilda sätten för tidningars expedition genom postverket, nemligen under band eller efter prenumeration genom postanstalt, medförde det senare försändelsesättet såväl vid sjelfva postbehandlingen af de i sådan ordning beställda tidningsexemplar som äfven genom det postverket tillkommande bestyr med uttagande hos abonnent och redovisande till tidningsutgifvare af belöpande prenumerationsmedel väsentligen mera arbete för postpersonalen och omkostnader för postverket än hvad som vore fallet med tidningar, som försändes under band. I betraktande häraf ansåg Generalpoststyrelsen afgiften för tidnings-korsband icke böra sättas så hög, att densamma kunde befaras komma att menligt inverka på användandet af detta för postverket ur flera synpunkter fördelaktigare försändningssätt. Vid en på Generalpoststyrelsens föranstaltande verkställd undersökning för utrönande i afseende å åtskilliga tidningar af förhållandet mellan å ena sidan postbefordringsavgiften vid prenumeration genom postanstalt enligt nuvarande bestämmelser och å andra sidan en avgift efter de olika tidningarnes vikt, hade visat sig att, med en vigtenhet af 50 gram, ett porto af 2 öre skulle i allmänhet blifva högre än den postbefordringsavgift, som vid prenumeration utgjordes. Till följd häraf och då ett porto af 1 öre per 50 gram skulle verka till minskning i postverkets uppbörd af ifrågavarande försändelser, samt Generalpoststyrelsen icke ansåg lämpligt ifrågasätta en avgift, som komme att gå i bråk af öre, hemställde Generalpoststyrelsen, att enkla vigtsatsen för försändelse under band, som utgjordes ensamt af tidning, tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar och så vidare, derå ej prenumeration vid postanstalt egt rum måtte fastställas till 100 gram, och i sammanhang härmed portot bestämmas till 3 öre för hvar vikt af 100 gram eller öfverskjutande del deraf.

Vid anmälan af denna hemställan den 15 Mars 1878 anbefalde Kongl. Maj:t Generalpoststyrelsen inkomma med utredning huru — under förutsättning att korsbandsportot för tidningar och tidskrifter m. m. blefve bestämdt antingen till 2 öre för hvarje vigtsats af 50 gram eller till 4 öre för hvarje vigtsats af 100 gram, med minimiavgift i båda fallen af 4 öre för hvarje försändelse — nu gällande bestämmelser i afseende å postbefordringsavgiften för tidningar och tid-

skrifter m. m., hvarå prenumererades genom postanstalt, borde förändras, på det förekommas måtte, att vid en dylik tillökning i korsbandsportot det för postverket bekvämare försändningssättet under band skulle komma att i mindre grad än hvad hittills varit fallet för befördran af tidningar anlitas.

I sitt senast afgifna utlåtande den 7 Oktober 1878 anför Generalpoststyrelsen bland annat: att Styrelsen beträffande portot för sådan försändelse, som utgjordes ensamt af tidning eller tidskrift, ansåge det förra af de båda framställda alternativen, eller 2 öre för hvarje vigtsats af 50 gram med minimum af 4 öre för hvarje försändelse, vara att föredraga, helst sålunda skulle åstadkommas en alltid önskelig öfverensstämmelse mellan vigtsatserna för de särskilda slagen af försändelser under band, vare sig att de afsändes till in- eller utrikes ort, och valet af det ena eller andra bland de två ifrågakommande taxeringssätten icke komme att utöfva något väsentligt inflytande på postverkets uppbörd af dessa försändelser. Utvägen att under band försända tidningar och tidskrifter anlitas hufvudsakligen för fortskaffande till i orterna antagna försäljningsmän af sådana exemplar af tidningar och tidskrifter, å hvilka ej genom postverket prenumererats. Användandet af detta försändningssätt skulle i väsentlig mån försvåras, derest för detta slag af försändelser en maximivigt fastställdes, och då nämnda försändningssätt befunnits vara det för postverket förmånligaste, ansåge Generalpoststyrelsen bestämmandet af någon maximivigt för hithörande försändelser icke böra ifrågakomma. Då nuvarande porto för försändelse under band af tidningar m. m. utgjorde 1 öre för hvar vikt af 10 ort eller del deraf med en minimiavgift af 3 öre för försändelse, skulle genom antagande af ett porto af 2 öre för hvar vikt af 50 gram eller del deraf med en minimiavgift af 4 öre för försändelse uppkomma en tillökning af 70 procent i afgiften för dessa försändelsers postbefördran. Enligt en på Generalpoststyrelsens föranstaltande under tiden 12—25 Maj 1878 verkställd undersökning, hade, för år räknadt, antalet korsbandsförsändelser af tidningar uppgått till 471,900, hvaraf sammanlagda vigten utgjort 18,619,172 ort. Med beräkning af ett porto af 1 öre per 10 ort, skulle postverkets inkomst af dessa försändelser hafva belöpt sig till 18,619 kronor 18 öre. 70 procent af detta belopp utgjorde 13,033 kronor 42 öre, som således vore den tillökning i inkomst, som skulle postverket tillfallit, derest taxeringen egt rum efter de ifrågakommande förändrade bestämmelserna. Generalpoststyrelsen hemställer därför, att enkla vigtsatsen för försändelse under band, som utgjordes ensamt af tidning, tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar o. s. v., hvarå ej prenumeration vid postan-

stalt egt rum (nu 10 ort = 42,5076 gram) måtte utbytas mot en vigtsats af 50 gram, och att i sammanhang härmed befodringsafgiften måtte fastställas till 2 öre för hvar vigt af 50 gram eller del deraf, med minimiafgift af 4 öre för hvar särskild försändelse.

Beträffande frågan i hvad mån antagande af de ifrågasatta portobestämmelserna för tidningskorsband borde föranleda en förändring i postbefodringsafgiften för tidningar och tidskrifter, å hvilka genom postanstalt prenumererades, anför Generalpoststyrelsen, att den postbefodringsafgift, som för närvarande uppbures vid dylik prenumeration enligt Kongl. kungörelsen den 18 Oktober 1872, utgjorde i allmänhet för tidning, som utkomme mer än en gång i veckan, $\frac{1}{3}$ af tidningens prenumerationspris och för tidning, som utkomme endast en gång i veckan eller mindre ofta, $\frac{1}{10}$ af samma pris; men att härvid emellertid förekommo följande inskränkningsafgifter, nemligen *dels att postbefodringsafgiften ej finge öfverstiga*: 4 kronor, om tidningen utkomme oftare än två gånger i veckan och hvarje nummers ytinnehåll, beräknadt efter papperets ena yta, icke öfverstege 1,000 qvadrat decimaltum; 1 krona 20 öre, om tidningen utkomme två gånger i veckan och hvarje nummers ytinnehåll icke öfverstege 1,000 qvadrattum; 60 öre om tidningen utkomme en gång i veckan och hvarje nummers ytinnehåll icke öfverstege 1,000 qvadrattum; eller 50 öre, om tidningen utkomme mindre ofta än en gång i veckan och hvarje nummers ytinnehåll icke öfverstege 2,500 qvadrattum; *dels ock att postbefodringsafgiften icke finge understiga* 10 öre för hvarje särskildt tidningsexemplar, hvarå prenumeration vid postanstalt egde rum.

Enär vid prenumeration genom postanstalt af tidning eller tidskrift postbefodringsafgiften således vore beroende af och utginge med viss procent af den reqvirerade tidningens utgifningspris, under iakttagande af stadgade maximi- och minimibelopp, men ett tryckalsters utgifningspris i ej ringa mån betingades jemväl af andra omständigheter än den quantitet tryckpapper, som erbjödes afnämaren, under det att vid försändning under band det tryckta papperets vigt ensam vore bestämmande för beloppet af det porto, som skulle utgöras, kunde förhållandet mellan postbefodringsafgiften vid prenumeration genom postanstalt och vid försändning under band icke utrönas i vidare mån än för hvar tidning särskildt genom jämförelse mellan å ena sidan det för tidningen för en viss requisitionstid, på grund af tidningens utgifningspris, belöpande porto och å andra sidan den afgift, som belöpte vid försändning under band af ett motsvarande antal exemplar af samma tidning. Af en inom Generalpoststyrelsen upprättad tabell visade sig att — derest den af prenumerationsprisets belopp beroende postbefor-

dringsafgiften för tidningar komme att höjas med 25 procent, derest enahanda förhöjning vidtoges i beloppen af nu stadgade maximiafgiften, så att afgiften 4 kronor bestämdes till 5 kronor, den af 1 krona 20 öre till 1 krona 50 öre, den af 60 öre till 75 öre, men nuvarande afgiften 50 öre, för undvikande af ojemnt tal, afrundades till 60 öre, samt derest minimibeloppet blefve förhöjdt från 10 till 20 öre — skulle vid jemförelse med det porto, som, enligt den ifrågasatta förändrade portobestämmelsen för tidningskorsband, komme att belöpa vid befordran af 10 exemplar af samma tidning, postbefordringsafgiften vid prenumeration genom postanstalt komma att för 33 af de i tabellen upptagna 55 tidningar öfverstiga korsbandsportot för samma tidningar; hvaremot för återstående 22 tidningar försändelsesättet under band skulle komma att medföra högre porto än vid prenumeration. Den skilnad mellan afgifterna för försändning under band och för prenumeration genom postanstalt, som för sistnämnda 22 tidningar uppkomme, utgjorde efter hel årgång räknadt: för 1 tidning (Svenska Familj-Journalen med planscher) 1 krona 75 öre; för 3 tidningar (Dagens Nyheter, Stockholms Dagblad, landsortsupplagan, och Svenska Familj-Journalen utan planscher) mellan 100 och 150 öre för hvardera; för 7 tidningar (Allehanda för folket, Arbetarebladet, Nya Dagligt Allehanda, hvarannandags upplagan, Nyaste Förposten, Stockholms Dagblad, hufvudstadsupplagan, Sundsvallsposten och Sydsvenska Dagbladet, Snällposten) mellan 50 och 100 öre för hvardera; för 4 tidningar (Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning, Nya Oscarshamnsposten, Svenska posten och Svenska Veckobladet) mellan 25 och 50 öre för hvardera, samt för 7 tidningar (Aftonbladet, Dalpilen, Gamle Svenske Medborgaren, Norrköpings tidningar, Ny illustrerad tidning, Nya Dagligt Allehanda, dagliga upplagan, och Svensk landtbrukstidning) mindre än 25 öre för hvar och en. Med tillämpning åter af nu gällande taxebestämmelser och under enahanda förutsättning i afseende å antalet inom hvart paket inneslutna tidningsexemplar, som blifvit lagd till grund för förestående beräkning, skulle antalet af de i tabellen upptagna tidningar, för hvilka vid prenumeration genom postanstalt befordringsafgiften blefve dyrare än vid försändning under band, uppgå till 42, under det att ett motsatt förhållande egde rum med återstående 13 tidningar. Det visade sig sålunda att, derest korsbandsportot för tidningar blefve fastställt till 2 öre per 50 gram med en minimiafgift af 4 öre för hvar särskild försändelse, kunde, äfven med en sådan förhöjning i postbefordringsafgiften för genom postanstalt prenumererade tidningar, som blifvit lagd till grund för omförmälda tabell, icke förekommas att i afseende å ett större antal tidningar än tillföre vilkoren för försänd-

ning under band komme att ställa sig oförmånligare än villkoren för prenumeration genom postanstalt. Och väsentligen enahanda skulle förhållandet blifva derest, såsom alternativt blifvit ifrågasatt, afgiften för försändning under band fastställdes till 4 öre per 100 gram. Sådant oaktadt ansåge Generalpoststyrelsen sig icke kunna tillstyrka, att för tidningsprenumeration genom postanstalt fastställdes högre afgift än som blifvit ifrågasäld.

I afseende å de grundsatser, som i nämnda hänseende gjort sig gällande inom andra länder, upplyser Generalpoststyrelsen, att norska och danska postverken uppbära väsentligen lägre afgifter än dem, som blifvit lagda till grund för förenämnda beräkningar, en omständighet, hvilken emellertid, hvad Danmark beträffade, hade sin tydliga förklaring i landets ringa utsträckning med deraf beroende jemförelsevis mindre postföringskostnad. Inom Tyskland åter utginge för tidningar, hvarå vid postanstalt prenumererades, afgiften med samma andel af prenumerationspriset, som nu blifvit af Generalpoststyrelsen ifrågasatt, ehuru utan någon inskränkning i afseende å maximibeloppet, men med ett minimum som i svenskt mynt motsvarar 36 öre.

Generalpoststyrelsen har också påpekat, att äfven andra omständigheter än skilnaden i afgift kunde verka derhän, att i vissa fall försändningssättet under band blefve företrädesvis anlitadt. En sådan omständighet vore den senare inlemningstid, som kunde medgifvas för tidningar, expedierade på sistnämnda sätt. En annan omständighet, som förtjenade afseende, vore också den fördel, som genom försändning under band bereddtes tidningsutgifvare derutinnan, att antalet tidningsexemplar, som öfversändes till återförsäljare, kunde under kvar- talets gång efter omständigheterna ej blott ökas utan äfven nedsättas.

Med afseende å hvad sålunda såväl i ena som andra afseendet förekomme, hemställer Generalpoststyrelsen,

att postbefordringsavgiften för tidningar och tidskrifter m. m., hvarå genom postanstalt prenumereras, måtte förhöjas med 25 proc. med iakttagande af förut nämnda, af Generalpoststyrelsen föreslagna maximi- och minimiavgifter.

Postverkets inkomst af tidningar och tidskrifter, hvarå från inrikes ort prenumererats genom postanstalt, utgjorde, enligt hvad Generalpoststyrelsen upplyser, under år 1877 i rundt tal 167,200 kronor. Genom afgiftens förhöjande i allmänhet med 25 proc. anser Generalpoststyrelsen en tillökning i årsinkomst af omkring 41,800 kronor böra kunna påräknas, hvartill ytterligare borde läggas 8,200 kronor, motsvarande den tillökning i inkomst, som vore att förvänta af minimiavgiftens föreslagna förhöjning med 100 proc., så att postverkets inkomst

af ifrågavarande trafik genom förhöjningen i afgifter skulle komma att ökas med 50,000 kronor.

Hvad Generalpoststyrelsen sålunda hemställt såväl i ena som andra hänseendet synes mig böra vinna Eders Kongl. Maj:ts bifall; men då ett sådant bifall skulle föranleda ändring i författningar, hvilka tillkommit efter Riksdagens hörande, tillstyrker jag i underdånighet att Eders Kongl. Maj:ts i nådig proposition till Riksdagen täcktes föreslå, att Riksdagen måtte för sin del medgifva

att vigtsatsen för ett bref med enkelt porto må från nuvarande 4 ort nedsättas till 15 gram; att vigtsatsen för ett bref med dubbelt porto (4—25 ort) förändras till 15—125 gram;

att vigtsatsen för ett bref med tredubbelt porto (nu 25—50 ort) förändras till 125—250 gram;

att vigtsatsen för ett lokalbref (nu 12 ort) bestämmes till 50 gram;

att vigtsatsen för ett lösbref (nu 25 ort) bestämmes till 100 gram;

att af de vigtsatser, som för närvarande gälla för s. k. småpaket, den å 1 skålpund utbytes mot en å 500 gram och den å 2 skålpund ersättes med en vigtsats af 1,000 gram;

att enkla vigtsatsen för försändelse under band, som utgöres ensamt af tidning, tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar o. s. v., hvarå ej prenumeration vid postanstalt egt rum, (nu 10 ort) utbytes mot en vigtsats af 50 gram och i sammanhang härmed befodringsafgiften fastställes till 2 öre för hvar vigt af 50 gram eller del deraf med minimifgift af 4 öre för hvar särskild försändelse;

att den i § 1 mom. 1 af Kongl. kungörelsen den 18 Oktober 1872 stadgade befodringsafgift för tidning, hvarå prenumeration vid postanstalt egt rum, må förhöjas så att den i allmänhet kommer att motsvara för tidning, som utgifves mer än en gång i veckan, $\frac{1}{4}$ af prenumerationpriset och för tidning, som utkommer endast en gång i veckan eller mindre ofta, $\frac{1}{8}$ af samma pris; med iakttagande likväl, dels att afgiften icke för år och i förhållande dertill för kortare prenumerationstider må öfverstiga: 5 kronor, om tidningen utkommer oftare än två gånger i veckan, 1 krona 50 öre för tidning, som utkommer två gånger i veckan, 75 öre, om tidningen utkommer en gång i veckan, eller 60 öre, om densamma utkommer mindre ofta än en gång i veckan; allt med bibehållande af nuvarande bestämmelser om ytinnehållet;

endast med den förändring, att nu stadgade mått förvandlas till närmast motsvarande mått enligt metersystemet eller 1,000 kvadrat-decimaltum till 90 kvadrat-decimeter och 2,500 kvadrat-tum till 220 kvadrat-decimeter; dels ock att beloppet af ifrågavarande afgift alltid skall utgöra minst 20 öre för hvarje särskildt tidningsexemplar;

att den i § 1 mom. 4 af nämnda Kongl. kungörelse Generalpoststyrelsen medgifna rätt, att i visst fall förordna om befordringsafgiftens förhöjande, må afse tidning, för hvilken i utfärdad taxa berörda afgift är upptagen till mindre än $\frac{1}{4}$ af prenumerationspriset;

att dessa stadganden för tidningar förklaras gälla äfven i afseende å tidskrifter och andra i § 2 af samma Kongl. kungörelse afsedda trycksaker, med iakttagande likväl att svensk författningssamling, Riksdagens protokoll med dertill hörande bihang samt länsstyrelsernas tryckta kungörelser alltid hänföras till den klass af försändelser, för hvilken befordringsafgiften är bestämd till $\frac{1}{8}$ af prenumerationspriset; men ej må för år öfverstiga 75 öre; samt

att nu föreslagna bestämmelser må träda i kraft vid 1880 års början.

Generalpoststyrelsen har jemväl hemställt:

att maximivikten för tjensteförsändelser, hvilka såsom lösbref med post befordras (nu 300 ort) må utgöra 1,500 gram, och att ett enkelt porto må beräknas och utgå för hvar vikt af 100 gram eller öfverskjutande del deraf;

att enkla vigtsatsen för affärshandlingar, för varuprof och mönster samt för trycksaker, de der utgöras icke ensamt af tidning eller tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar o. s. v. (nu 10 ort) må utgöra 50 gram;

att viss föreslagen maximivikt må bestämmas för dylika försändelser;

att befordringsafgiften för samma försändelser må bestämmas till 4 öre för hvar vikt af 50 gram eller del deraf, med vissa minimiafgifter för de olika slagen af försändelser; samt

att den viktighet af 1 skålpund, hvarefter taxeringen af s. k. zonpaket eger rum, må utbytas mot en viktbestämmelse på 500 gram, så att 3 skålpund komme att motsvara 1,500 gram o. s. v.; äfvensom

att maximivikten för ett zonpaket må bestämmas till 25,000 gram.

Generalpoststyrelsen anser att genom antagande af de nu föreslagna portobestämmelserna för försändelser af affärshandlingar, varuprof och mönster samt ofvan nämnda slag af trycksaker en tillökning i inkomster för postverket skulle komma att ega rum, uppgående för år till sammanlagdt 21,819 kronor 94 öre.

Under förutsättning att hvad jag här ofvan tillstyrkt vinner nådigt bifall, hemställer jag i underdånighet, att med pröfningen af Generalpoststyrelsens nu omförmälda förslag må få anstå till dess Riksdagen fattat beslut i de till Riksdagen hänskjutna frågorna.»

Häruti instämde Statsrådets öfriga ledamöter.

Hvad Statsrådet uti förestående — — — mål i underdånighet hemstält och tillstyrkt behagade Hans Maj:ts Konungen i nåder gilla och bifalla.

Ex protocollo

A. L. Fris.

Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet a Stockholms slott den 17 Januari 1879.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern Friherre DE GEER,
 Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena BJÖRNSTJERNA,
 Statsråden: Herr LAGERSTRÅLE,
 THYSELIUS,
 LOVÉN,
 Friherre VON OTTER,
 FORSELL,
 ROSENSVÄRD,
 VON STEYERN och
 MALMSTRÖM.

Departementschefen, Statsrådet Forssell uppläste till justering följande i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, uppå Statsrådets enhälliga tillstyrkande, redan fattade beslut uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga propositioner till Riksdagen, nemligen:

b) i fråga om förändringar dels i vigtsatserna för postförsändelser i följd af metersystemets antagande och dels i befodringsafgifterna för tidningar m. m.

Uppå Statsrådets underdåniga tillstyrkande behagade Hans Maj:t Konungen i nåder gilla berörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, och skulle i enlighet med samma förslag nådiga propositioner till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Hans Wachtmeister.